

Dež, strupeni dež
monotono na veje prši;
ostri peščeni dež
še zadnji cvet zaduši...

Nad cvetom sto žalostnih rok,
golih otrplih rok.

DORO HVALICA: PESMI

Izpoved

Na dnu vseh ulic prevelikih mest,
v dežju svetlobe, kalnih pogledov nemira,
najetih teles in zlorabe naučenih psov,
ubijanja na stopnišču hitrih let,
iščem tuje podobe lepih besed.
V sotočju podob se rišejo črte strasti
in zavestnih načel, umiranje in rojstva
goljufane časti in človeških idej.

Utopljeni v vseh urah molčanja
ob pretežkih kletvah v pramisel ujeti,
v preštetih urah kupljenih noči
smo stisnili v pesti prepotene strasti
dekleta z dna poslednje ulice mest,
v strmih obalah potreb stoletja,
ko je beseda premalo za resnico
in dejanje preveč za laž,
ko boleča izpoved vina
razbija žalost v smeh in odveč je
odmev včerajšnjih sanj in bežanja.

Mladost so napolnilu tudi leta,
da sem te srečal in vzel obraz
v utrujene oči jutra,
da sem verjel v slepo darovanje,
spočeto v kamnitih mislih cest
ob bregovih akacije.

Zorenje

Mere resnice v okradenih krošnjah gnezd
ob bednejših slikah bežanja,
žuljavih, trdih besedah strahu
sočutja do vlažnih, bolnih kleti,
z darovanjem izžganih verig
v laježu volčje mesečine,
psov podarjenih za praznik
v nočeh ciganskih konj in kraj
v rokah, očeh in ustih otrok.

Lakota v šapah in gobcih iskanja,
ubijanje na ostrini oči in zob
v ogradah dednosti in vere
za mrtvece v okopih prvega zorenja
in matere izjokanih oči v črnini,
sovražnost nebogljena v vodah vetrov
in vrbovja v kopnini jutra,
v meglah pogovorov noči z nočjo
metafora laži v resnici zamujenega koraka
ob srečanju s prastaro čarodejko,
Vse za ponosen greh idej
v otroških zapoznelih sanjah darovanja.

Kovinski lesk v topolih vodovja
utrujenih in zapoznelih rek
v veternih poteh s skovikom
sitim src zastraženih cipres,
gnus in slast v besedah slačenja,
v objemu semenja krik sanj
in odtujena boleost v prsih sinov.

Našli so kamen velikih mož
in v njem skelet stoletij,
nagrobni napis belih bogov
v perjanici zadavljenih rož in otrok,
in ker so iz kamna stopile kosti
s staro krojo v razpraskanih ustih,
z rojstvom dni v iztaknjenih očeh,
sem ti vzel dlani.